

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล ข้อค้นพบ และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าแบบอิสระเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง 7 ประการ ตามหลักการของ Stephen R. Covey และเพื่อเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นคุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามและแบบประเมินตนเองตามหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของ Covey ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการศึกษา

จากแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 237 ชุด จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 - ชั้นปีที่ 6 คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไป

เพศ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 237 คน โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และเป็นเพศชาย จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5

อายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 22 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาคืออายุ 20 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 ถัดมาคืออายุ 23 ปี จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 มีอายุ 21 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 มีอายุ 24 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 14.3 มีอายุ 19 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 มีอายุ 18 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 และมีอายุ 25 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คือ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

ชั้นปีที่กำลังศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 19.4 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 15.6 ชั้นปีที่ 5 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 และชั้นปีที่ 6 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2

เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดอยู่ในช่วง 3.00 – 3.49 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 39.2 และรองลงมาเป็นช่วง 2.50 -2.99 มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 27.0 ถัดมามีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดมากกว่า 3.50 จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และมีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดน้อยกว่า 2.49 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.85 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

เกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในช่วง 3.00 – 3.49 จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 และรองลงมามีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.50 จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 ถัดมาเป็นช่วง 2.50 - 2.99 มีจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.49 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 โดยค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 2.97 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85

ลำดับในครอบครัว กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นลูกคนโต จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมาเป็นลูกคนเล็ก จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ลูกคนเดียว จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 17.3 และลูกคนกลาง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6

บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดาและมารดา จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9 รองลงมาอาศัยอยู่คนเดียว จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 อาศัยอยู่กับเพื่อน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 อาศัยอยู่กับมารดา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.2 อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และอาศัยอยู่กับบิดา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.4

สถานภาพบิดา/มารดา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บิดามารดาอาศัยอยู่ด้วยกัน จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 84.4 รองลงมาแยกกันอยู่ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3 และบิดาและ/หรือมารดาเสียชีวิต จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3

อาชีพของบิดา อาชีพของบิดาเป็นข้าราชการส่วนใหญ่ จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 รองลงมาค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 ถัดมารับจ้าง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 อาชีพอื่น ๆ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 เกษตรกร จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.8 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 และพ่อบ้าน/ว่างงาน จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.7

อาชีพของมารดา อาชีพของมารดาเป็นข้าราชการส่วนใหญ่ จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 35.4 รองลงมาค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 ถัดมาแม่บ้าน/

ว่างงาน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 11.4 พนักงานรัฐวิสาหกิจและรับจ้าง มีจำนวนเท่ากัน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.4 เกษตรกร จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และอาชีพอื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

จำนวนเพื่อนสนิท กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเพื่อนสนิท 5–9 คน จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมามีเพื่อนสนิท 0–4 คน จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 และมีเพื่อนสนิท 10 คนขึ้นไป จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6

ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 86.9 และมีประวัติการทำงานพิเศษ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 13.1

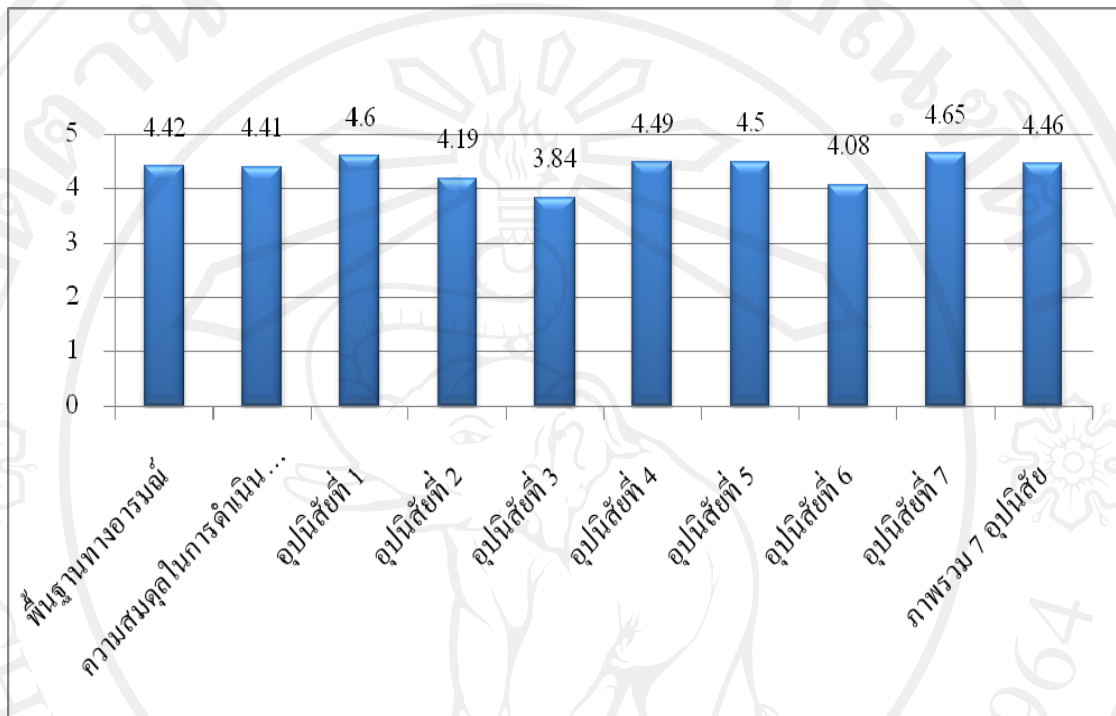
ประสบการณ์ในการเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยมีประสบการณ์ จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 53.6 และเคยมีประสบการณ์ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 46.4

ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 81.9 และไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 48.1 รองลงมาเฉย ๆ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 32.1 ถัดมาเต็มใจอย่างยิ่ง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 และไม่เต็มใจอย่างยิ่งและไม่เต็มใจ มีจำนวนเท่ากัน คือ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8

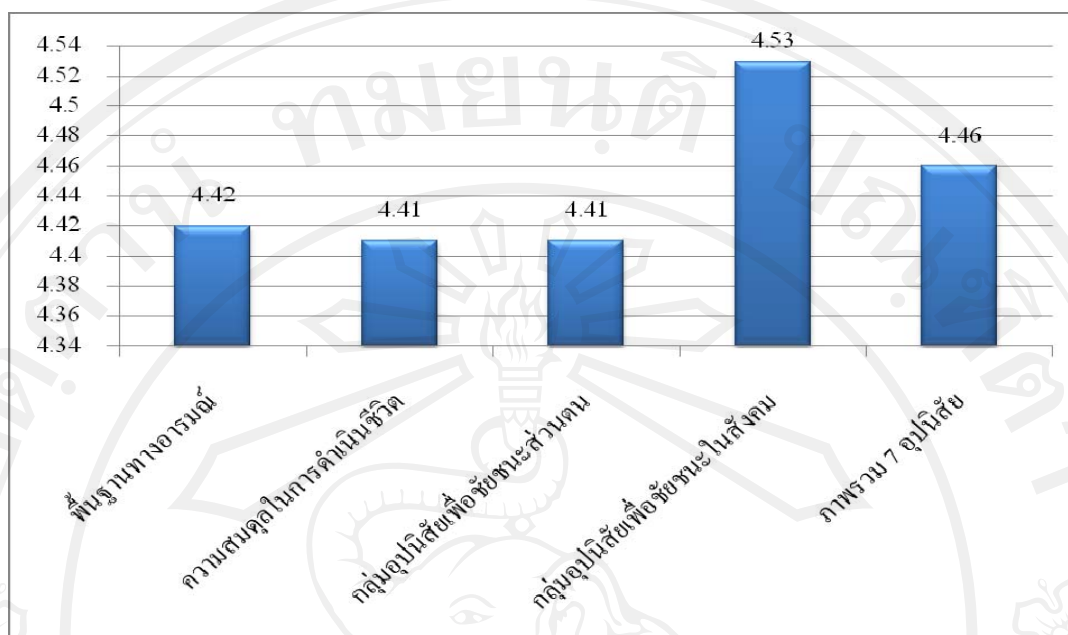
ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 และเคยเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 25.7

ส่วนที่ 2 ข้อมูลค่าเฉลี่ยของอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความ
สมคูลของการดำเนินชีวิตและ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

ภาพ 1 แสดงค่าเฉลี่ยผลรวมของระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัย
แสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

จากภาพ 1 พบว่านักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์มี 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง
ประสิทธิผลยิ่งในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ
มากที่สุด รองลงมาคือ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อน
จะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์
อุปนิสัยแสดงความสมคูลในการดำเนินชีวิต ซึ่งอยู่ในระดับมาก ส่วนอุปนิสัยอื่น ๆ อยู่ในระดับ
ค่อนข้างมาก โดยเรียงลำดับดังนี้ อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 6 การ
ฝึกพลังประสานความต่าง และระดับอุปนิสัยที่นักศึกษามีน้อยที่สุด คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำ
ตามลำดับความสำคัญ

ภาพ 2 แสดงค่าเฉลี่ยผลรวมของระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง ความสมดุลในการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากภาพ 2 พบว่านักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์มีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่งในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีระดับกลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคมมากที่สุด รองลงมาคืออุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดงความสมดุลของการดำเนินชีวิต และ ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวมีระดับมากเท่ากัน

ส่วนที่ 3 คุณลักษณะทั่วไปกับระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยแสดง ความสมดุลของการดำเนินชีวิต กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

ผู้ศึกษาใช้การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่ม (t-test) การวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบจำแนกทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์พหุคูณ (Post Hoc Test) เพื่อทำการทดสอบ 80 สมมติฐาน ระหว่างปัจจัยที่นำมาวิเคราะห์ จำนวน 15 ปัจจัย ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม ลำดับในครอบครัว บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมโดยสมัครใจ

ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง กับระดับอุปนิสัย 5 อุปนิสัย ได้แก่ ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ ระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง

จากการทดสอบด้านเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดพบว่า ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษา ล่าสุดมากกว่า 3.50 มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73, 4.81 และ 4.63 ตามลำดับ โดยค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 มีผลต่างมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.49 อยู่ 0.730 และผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 มีผลต่างมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 – 2.99 อยู่ 0.574 ส่วนค่าเฉลี่ยของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 มีผลต่างมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 – 2.99 อยู่ 0.403 และค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 มีผลต่างมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 – 2.99 อยู่ 0.322

นอกจากนี้พบว่านักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาด้านเกรดเฉลี่ยสะสมพบว่า ผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่า 3.50 มีระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัวมากกว่าผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 – 2.99 โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.66 และ 4.12 ตามลำดับ และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.537 ส่วนผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.49 และมีเกรดเฉลี่ย 3.00 – 3.49 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ 4.41 ตามลำดับ แต่ไม่แตกต่างกับช่วงเกรดเฉลี่ยสะสมอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ

เมื่อพิจารณาด้านบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่พบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวมีระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และ 4.29 ตามลำดับ และมีผลต่างเท่ากับ 0.398 โดยผู้ที่อาศัยอยู่คนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งน้อยกว่าผู้ที่อาศัยอยู่กับเพื่อน อยู่ 0.398

เมื่อพิจารณาด้านจำนวนเพื่อนสนิทพบว่า ผู้ที่มีเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คนมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่าผู้ที่มีเพื่อนสนิท 0 – 4 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 และ 4.26 ตามลำดับ และมีผลต่างเท่ากับ 0.391 ส่วนผู้ที่มีเพื่อนสนิท 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 แต่ไม่แตกต่างกับช่วงจำนวนเพื่อนสนิทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ

นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ที่มีเพื่อนสนิทมากกว่า 10 คนมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะ ส่วนตนมากกว่าผู้ที่มีเพื่อนสนิท 0 – 4 คน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 และ 4.21 ตามลำดับ และมีผลต่างเท่ากับ 0.461 ส่วนผู้ที่มีเพื่อนสนิท 5 – 9 คน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 แต่ไม่แตกต่างกับช่วงจำนวนเพื่อนสนิทอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน

เมื่อพิจารณาด้านความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้พบว่า ผู้ที่ไม่เต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม และผู้ที่เฉย ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมน้อยกว่าผู้ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรม 1.291 และ 0.370 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาด้านประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้จะมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงกว่าผู้ที่ไม่มีความประสบการณ์การเรียนรู้ โดยมีผลต่างเท่ากับ 0.037, 0.002, 0.03 และ 0.036 ตามลำดับ

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัย กลุ่มอุปนิสัยและคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์

ผู้ศึกษาใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-moment Correlation Coefficient) ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างอุปนิสัยแต่ละอุปนิสัย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ พบว่า แต่ละอุปนิสัยมีความสัมพันธ์ในทางบวก โดยรายอุปนิสัยก่อนคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัย มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และระดับปานกลาง และเมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัย พบว่า อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่น ก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 การดับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนและกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับสูง นอกจากนี้ทุกอุปนิสัย ทั้งรายอุปนิสัยและกลุ่มอุปนิสัยมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับปานกลาง

ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั่วไปกับอุปนิสัย

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะทั่วไป ซึ่งได้แก่ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม กับอุปนิสัย พบว่า มีสองคุณลักษณะ

ทั่วไปของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ที่ความสัมพันธ์กับอุปนิสัยในระดับต่ำ ได้แก่ เกรดเฉลี่ย ภาควิชาการศึกษาล่าสุด และเกรดเฉลี่ยสะสม โดยมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนบุคคล กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง และไม่มีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ และอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลังประสานความแตกต่าง

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง การวัดระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

จากการศึกษาระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ของนักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ พบว่า ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2554) และการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่ง พบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในอุปนิสัยย่อยนักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทเป็นคนรักสุขภาพและให้ความสำคัญต่อข้อผูกพันมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 รองลงมาคือ อุปนิสัยย่อยในข้อฉันทแสดงความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจต่อผู้อื่น และอุปนิสัยย่อยในข้อฉันทไม่พูดถึงสิ่งที่ไม่ดีของผู้อื่นลับหลัง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และ 3.76 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกัน มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2554) ที่พบว่านักศึกษแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีจำนวนเพื่อนสนิทแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัย

เชิงใหม่ที่มีเพศที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์แตกต่างกัน ส่วนอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ไม่แตกต่างกัน

อุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต

จากการวัดระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัชนีชญ์ เกียรติไชยากร ซึ่ง พบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อยู่ในระดับมาก และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เมื่อพิจารณาระดับอุปนิสัยย่อยในข้ออันทุ่มเทในสิ่งที่ฉันทำ แต่ไม่ถึงกับทำให้หมดแรงหรือหมดสภาพมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 รองลงมาคือ อุปนิสัยย่อยในข้อในเวลาทำงาน ฉันคำนึงถึงจุดสนใจและความต้องการของคนที่ฉันกำลังทำงาน และอุปนิสัยย่อยให้ฉันสามารถใช้เวลาอย่างสมดุลในแง่มุมต่าง ๆ ของชีวิต การงาน ครอบครัว เพื่อน และอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และ 4.00 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต พบว่า ไม่มีคุณลักษณะทั่วไปใดที่มีอิทธิพลต่อระดับอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิต ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัชนีชญ์ เกียรติไชยากร (2554) ที่พบว่านักศึกษแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่มีลำดับในครอบครัวแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ที่พบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีเพศที่แตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์ไม่แตกต่างกัน ส่วนอายุแตกต่างกันมีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานอารมณ์แตกต่างกัน

อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยการเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 โดยนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยนี้เป็นลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัชนีชญ์ เกียรติไชยากร (2554) ที่พบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมาก

ที่สุด และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งได้ศึกษาอุปนิสัยของนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และความสัมพันธ์ของลักษณะนิสัย 7 ประการของบุคคลที่มีประสิทธิผลในการทำงานตามหลักการของโควี ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงต่อรูปแบบความคิดสร้างสรรค์ตามทฤษฎีของไมเคิล เจ เคอร์ตัน ของพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามารบดิ ซึ่งพบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนอยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวารรงค์ ประหยัดผล (2549) ที่ทำการศึกษาอุปนิสัย 7 ประการของผู้มีประสิทธิผลสูงของอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษาที่มีความสำเร็จในงานแตกต่างกัน ซึ่งพบว่าระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อนมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยด้านควบคุมชีวิตตัวเองได้มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 รองลงมาคือ ฉันทุมเทควความพยายามในสิ่งที่ฉันสามารถทำได้ มากกว่าในสิ่งที่ฉันไม่สามารถทำได้ และฉันรับผิดชอบต่ออารมณ์และการกระทำของฉันมากกว่าที่จะโทษผู้อื่นหรือสิ่งรอบข้าง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 และ 4.41 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์เป็นคนกระตือรือร้น ยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน เมื่อเกิดปัญหามักไม่กล่าวโทษสิ่งรอบข้าง แต่กลับมุ่งหาทางออก และเป็นอิสระในการตัดสินใจเลือก ซึ่งอุปนิสัยดังกล่าวสามารถทำให้ความทุกข์ไม่ครอบงำตนเอง และเป็นผู้จัดการให้อภัย

อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ พบว่านักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยการเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 มีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 5 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ชนนัญ เกียรติไชยากร (2554) ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในลำดับที่ 4 และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของฉันทวารรงค์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่านักศึกษาศาสตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจมากที่สุด และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่า

พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามธิบดี มีระดับอุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจอยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยนั้นรู้ว่าฉันต้องการความสำเร็จอะไรในชีวิตมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 รองลงมาคือ ฉันจัดการและเตรียมสิ่งต่าง ๆ เพื่อไม่ต้องทำสิ่งนั้น ๆ แบบฉุกเฉิน และฉันเริ่มต้นแต่ละสัปดาห์ด้วยเป้าหมายที่ชัดเจนว่า ฉันต้องการทำอะไรให้สำเร็จ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ 3.78 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์เป็นคนมีเป้าหมาย สามารถคาดการณ์ วางแผน และตัดสินใจสำหรับสิ่งที่ต้องการ ซึ่งอุปนิสัยดังกล่าวสามารถนำมาใช้กับการทำงานหรือครอบครัวต่อไปได้

อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญ พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยการทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 โดยมีระดับอุปนิสัยนี้น้อยที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งพบว่านักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญน้อยที่สุด และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของธัตถ์ธนนันท์ เกียรติไชยากร (2554) ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญน้อยที่สุด และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่าอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่าพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามธิบดี มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยสิ่งต่างๆ ที่ฉันทำทุกวันมีความหมายและเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้ฉันประสบความสำเร็จในชีวิตมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมาคือ ฉันไม่ยอมให้กิจกรรมต่าง ๆ ที่สำคัญในชีวิตหายไป เพราะกิจกรรมที่วุ่นวายในแต่ละวัน และฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยเวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และ 3.53 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์เป็นคนให้ความสำคัญกับเวลา สามารถใช้เวลาในแต่ละวันได้อย่างคุ้มค่า แต่ยังไม่สามารถบริหารเวลาได้ดีเท่าที่ควร หากสามารถลำดับความสำคัญ และระบุความเร่งด่วนของงานได้จะทำให้ประสบความสำเร็จในชีวิตได้

อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยการคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 โดยมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัศมี-ธนณัญญ์ เกียรติไชยากร (2554) ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 2 และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของฉันทวรารักษ์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่า นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะอยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการตามลำดับ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่า พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติมีระดับอุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะมากที่สุด ในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยนี้รวมมือกับผู้อื่นมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 รองลงมาคือ ในเวลาแก้ไขข้อขัดแย้ง ฉันพยายามหาวิธีที่ทำให้ทุกฝ่ายได้ประโยชน์ และฉันให้ความสำคัญกับความสำเร็จของผู้อื่นเท่า ๆ กับของตนเอง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 และ 4.06 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ไม่แก่งแย่งชิงดี มักจะแสวงหาประโยชน์ร่วมกัน มีความเชื่อในกันและกัน มีวุฒิภาวะในการแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นต่อผู้อื่น ถ้าหากสามารถพึ่งพาตนเองได้ก็จะทำให้เกิดอุปนิสัยดังกล่าวที่มีการพึ่งพา กัน และนำไปสู่ความสำเร็จร่วมกัน

อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยการเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 โดยมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัศมี-ธนณัญญ์ เกียรติไชยากร (2554) ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับอุปนิสัยของอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 3 และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) และการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่า นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติมีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราอยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวรางค์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่าอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่น ก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเราน้อยที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยจันเป็นคนอ่อนไหวต่อความรู้สึกของผู้อื่นมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 รองลงมาคือ จันพยายามทำความเข้าใจถึงมุมมองของผู้อื่น และเวลาฟัง จันพยายามมองสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองของผู้อื่น ไม่ใช่แค่ของจันเท่านั้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 และ 4.36 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์เป็นคนมีความเห็นอกเห็นใจ สามารถเปิดใจรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งหากมีอุปนิสัยดังกล่าวจะทำให้คนรอบข้างเปิดใจรับฟังตนมากขึ้นเช่นกัน

อุปนิสัยที่ 6 การนึกพลังประสานความต่าง

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 6 การนึกพลังประสานความต่าง พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยการนึกพลังประสานความต่างอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 โดยมีระดับอุปนิสัยนี้อยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของธัตถธรรณญ์ เกียรติไชยากร (2554) การศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) การศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) และการศึกษาของฉันทวรางค์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่านักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ และอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 6 การนึกพลังประสานความต่างอยู่ในลำดับที่ 6 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยจันให้คุณค่าและค้นหาความสามารถที่อยู่ภายในใจของผู้อื่นมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 รองลงมาคือ จันเป็นคนที่สร้างสรรค์ในการแสวงหาแนวความคิดและวิธีแก้ไขปัญหาที่ใหม่และดีกว่า และจันชอบกระตุ้นให้ผู้อื่นแสดงความคิดเห็น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 และ 3.89 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีการสื่อสารด้วยความเคารพในสิทธิและความคิดสร้างสรรค์ของกันและกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้ และสามารถหาทางออกที่ร่วมกัน ซึ่งได้รับประโยชน์ทั้งสองฝ่าย

อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ

จากการวัดระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ พบว่า นักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยการลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.65 โดยมีระดับอุปนิสัยนี้มากที่สุดในอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัศมี ชนณัญญ์ เกียรติไชยากร (2554) การศึกษาของจิรัชยา จงประเสริฐ (2551) ซึ่งพบว่านักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และนักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 2 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของพรศิริ พิพัฒน์พานิช (2550) ซึ่งพบว่าพยาบาลประจำการโรงพยาบาลรามาริบัติ มีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 3 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ และไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฉันทวารงค์ ประหยัดผล (2549) ซึ่งพบว่าอาจารย์แนะแนวผู้ให้คำปรึกษามีระดับอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมออยู่ในลำดับที่ 4 ของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ

เมื่อพิจารณาอุปนิสัยย่อย พบว่า นักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยย่อยนี้ใช้เวลาในการหาความหมายและความสุขในชีวิตมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 รองลงมาคือฉันให้ความสำคัญกับสุขภาพกายและความเป็นอยู่ที่ดีของฉัน และฉันพยายามอย่างหนักที่จะสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์กับผู้อื่น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.59 และ 4.48 ตามลำดับ แสดงว่า นักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์มีความสุขกับการดำเนินชีวิต มีสร้างภูมิคุ้มกันด้วยการฝึกฝนด้านกายภาพ คือ รักษาร่างกายให้สมบูรณ์ ฝึกฝนด้านสติปัญญา คือ การอ่านหนังสือ การหาความรู้เพิ่มเติม การฝึกฝนด้านจิตวิญญาณ คือ การทำสมาธิ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้ต้องมั่นฝึกฝนอุปการทั้ง 6 ประการข้างต้นอย่างสม่ำเสมอ

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว

พบว่านักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัศมี ชนณัญญ์ เกียรติไชยากร (2554) ที่พบว่า นักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ พบว่า นักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด เกรดเฉลี่ยสะสม จำนวนเพื่อนสนิท และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวแตกต่างกัน

กัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัชนีชนนุญ เกียรติไชยากร (2554) ซึ่งพบว่า นักศึกษา แพทยศาสตร์ชั้นคลินิกที่มีเพศ และลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนแตกต่างกัน

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม

พบว่านักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มีระดับอุปนิสัยในกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัชนีชนนุญ เกียรติไชยากร (2554) ที่พบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา และคณะหรือมหาวิทยาลัยจัด ให้ และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัชนี-ชนนุญ เกียรติไชยากร (2554) ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกที่มีลำดับในครอบครัว แตกต่างกัน มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมแตกต่างกัน

ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง

พบว่านักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง ประสิทธิภาพยิ่งอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัชนีชนนุญ เกียรติไชยากร (2554) ที่พบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิก มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีระดับ ของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาคูณลักษณะทั่วไปที่มีอิทธิพลต่อระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ที่มี ประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของ ภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของรัชนี-ชนนุญ เกียรติไชยากร (2554) ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกที่มีประสบการณ์ในการ เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัย สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน และพบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยภาค การศึกษาล่าสุด และบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่อื่นๆแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7

อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของรัตต์ธรรณญ์ เกียรติไชยากร (2554) ซึ่งพบว่า นักศึกษาแพทยศาสตร์ชั้นคลินิกที่มีเพศ และลำดับในครอบครัวแตกต่างกัน มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน

นอกจากนี้ นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ที่จะสำเร็จการศึกษาเป็นทันตแพทย์ที่ประสบความสำเร็จและมีความสุขอย่างยั่งยืนในอนาคตนั้น ควรมีการพัฒนาอุปนิสัยที่ยังบกพร่องให้มีระดับเพิ่มขึ้นในขณะที่เป็นนักศึกษา ซึ่งจะทำให้เกิดผลดีในการประกอบวิชาชีพ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งผู้ปฏิบัติงานทางสาธารณสุข และผู้รับบริการ ซึ่งจากการศึกษาเรื่อง The Seven Habits of Highly Effective Health Educators ของ Michele L. Pettit และ Joyce V. Fetro (2006) ที่ได้นำเสนอว่า ผู้ประกอบอาชีพให้การศึกษาด้านสุขภาพควรที่จะมีความพยายามที่จะแสดงความซื่อสัตย์และความสำนึกต่อหน้าที่ โดยยึดมั่นต่อหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของ Covey กล่าวคือ นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ควรที่จะมีความรับผิดชอบและความสามารถ อันได้แก่ สามารถปรับเปลี่ยนตามการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถวางแผนงานเป็นกระบวนการ สามารถจัดลำดับความสำคัญของความต้องการด้านสุขภาพของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเป็นระบบ สามารถริเริ่มและประเมินกลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์กับผู้ร่วมมือ สามารถยอมรับบุคลิกลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล สามารถร่วมสร้างชุมชนสุขภาพดี โดยเสนอความคิดเห็นและตระหนักถึงสุขภาพของคน และสามารถปรับปรุงแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างต่อเนื่อง โดยนักศึกษามีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอให้เกิดความคุ้นเคย และเกิดประสิทธิผลในการประกอบวิชาชีพทางสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพในอนาคต

ข้อค้นพบ

การศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ มีข้อค้นพบดังนี้

นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์มีระดับอุปนิสัยที่ 7 ลับเหลี่ยมให้คมอยู่เสมอสูงที่สุด และมีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญต่ำที่สุด

กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.49 ช่วง 2.50 – 2.99 และมากกว่า 3.50 มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงที่สุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด 3.00 – 3.49 มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งสูงที่สุด นอกจากนี้ เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดยังมีผลต่อระดับอุปนิสัย ดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดมากกว่า 3.50 มีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุดน้อยกว่า 2.49 และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 – 2.99

- กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดมากกว่า 3.50 มีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 2.50 – 2.99
- กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุดมากกว่า 3.50 มีค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด 2.50 – 2.99

กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่า 2.49 มีระดับอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตสูงสุด กลุ่มตัวอย่างมีเกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 – 2.99 และมากกว่า 3.50 มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงสุด และกลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 – 3.49 มีระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งสูงสุด นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 มีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเกรดเฉลี่ย 2.50 – 2.99

กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับบิดาหรือมารดา มีระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ และอุปนิสัยแสดงความสามารถในการดำเนินชีวิตสูงสุดเท่ากัน และกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับพ่อและแม่ ญาติ เพื่อน และคนเดียวมีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงสุด นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่คนเดียวมีค่าเฉลี่ยระดับของภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งน้อยกว่า กลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่กับเพื่อน

ตัวแปรจำนวนเพื่อนสนิทมีผลต่อระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม โดยทุกกลุ่มตัวอย่างมีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมสูงสุด นอกจากนี้ จำนวนเพื่อนสนิทมีผลต่อระดับอุปนิสัย ดังนี้

- กลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนมากกว่า 10 คนมีค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อน 0 – 4 คน
- กลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อนมากกว่า 10 คนมีค่าเฉลี่ยระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตนมากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพื่อน 0 – 4 คน

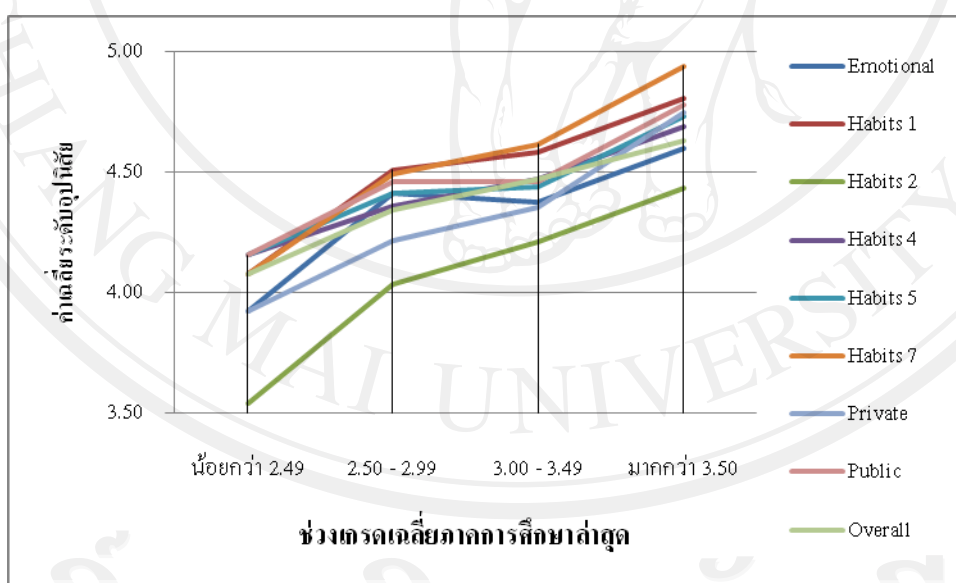
กลุ่มตัวอย่างที่มีที่มามีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เต็มใจเข้าร่วมกิจกรรม และกลุ่มตัวอย่างที่เฉย ๆ ในการเข้าร่วมกิจกรรม

กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตน กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7

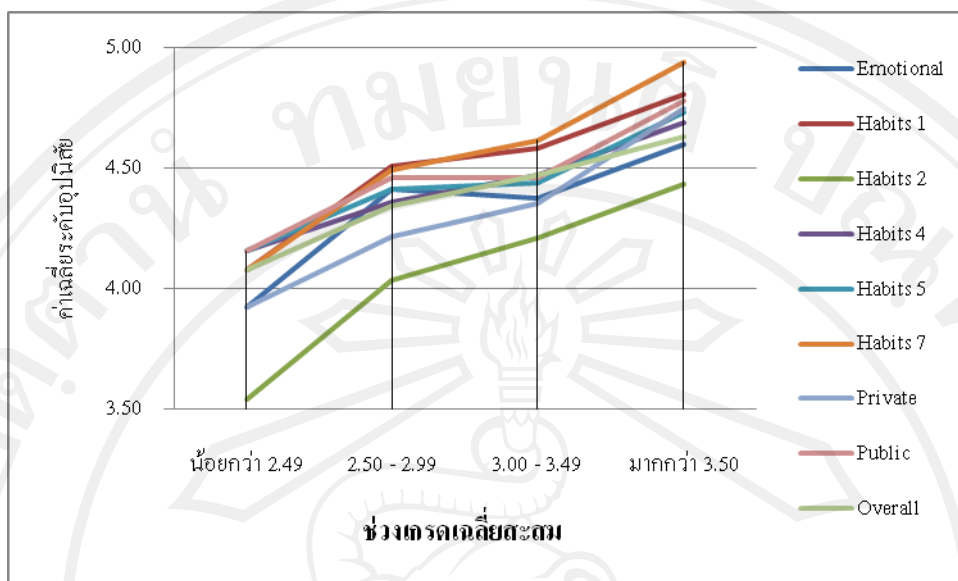
อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมากกว่า กลุ่มตัวอย่างที่ไม่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง ส่วนอุปนิสัยอื่น ๆ ไม่มีความแตกต่างกัน

รายอุปนิสัยก่อนคิดเป็นอุปนิสัย มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และระดับปานกลาง และเมื่อคิดเป็นกลุ่มอุปนิสัย พบว่า กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับอุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ และกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัวและอุปนิสัยกลุ่มเพื่อชัยชนะในสังคมมีความสัมพันธ์กับภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในระดับสูง

ระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้นด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนที่จะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 7 การลับเลื่อยให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของกลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มมากขึ้นตามเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด และเกรดเฉลี่ยสะสมที่มากขึ้น ดังภาพ 3 – 4

ภาพ 3 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งตามช่วงของเกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาต่ำสุด

ภาพ 4 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 อุปนิสัยที่ 2 อุปนิสัยที่ 4 อุปนิสัยที่ 5 อุปนิสัยที่ 7 กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัยชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งตามช่วงของเกรดเฉลี่ยสะสม

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระครั้งนี้ ทำให้ทราบระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้หลักการเจ็ดอุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง และทำให้ทราบความแตกต่างและความสัมพันธ์ระหว่างระดับอุปนิสัยของนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กับคุณลักษณะทั่วไปของนักศึกษา ซึ่งทำให้นักศึกษาหรือผู้ที่สนใจสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระดับอุปนิสัยทั้ง 7 ประการอันนำไปสู่การเป็นผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งได้ต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. ด้วยหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งเป็นแนวคิดที่สามารถปรับใช้ได้กับบุคคลที่ต้องการพัฒนาตนเองไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งก็หมายรวมถึงบุคลากรของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้แก่ คณาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุนย่อมต้องการประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิตและหน้าที่การงาน และร่วมกันพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้น คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรจัดโครงการสัมมนาในหัวข้อเกี่ยวกับหลักการ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรให้มีความใฝ่รู้ ใฝ่ใจตนเองและผู้อื่น ร่วมมือกันทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และ

นำไปสู่การเพิ่มพูนประสิทธิภาพและคุณภาพในการบริหารจัดการภายในคณะทันตแพทยศาสตร์ โดยสามารถบรรจุหัวข้อในการสัมมนาประจำปีของคณะ การสัมมนาพัฒนาหลักสูตรของภาควิชา และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างและภายในหน่วยงาน เมื่อคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่ง เกิดความเข้าใจและนำไปปฏิบัติในการทำงานจนกลายเป็นอุปนิสัย โดยเฉพาะอาจารย์ที่มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งนั้นจะสามารถถ่ายทอดแนวคิดดังกล่าวให้แก่นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ได้ทั้งใน ชั่วโมงเรียน และการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่คณะจัดขึ้น จนกลายเป็นค่านิยมหลักองค์กรได้

2. จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ที่มีประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งจะมีระดับอุปนิสัยทุกกลุ่มอุปนิสัยในระดับมาก แสดงว่า ตัวแปรประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยของผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งมีส่วนสำคัญที่ทำให้นักศึกษามีระดับอุปนิสัยสูง ดังนั้น คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ควรสอดแทรกความรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของคณะทันตแพทยศาสตร์ โดยหลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง 2553 ได้บรรจุกระบวนการพัฒนาวิชาชีพทันตแพทย์ 1 และกระบวนการพัฒนาวิชาชีพทันตแพทย์ 2 เป็นกระบวนการวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ โดยกำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2 ตามลำดับ ซึ่งมีลักษณะกระบวนการวิชาที่สอนให้นักศึกษาทำความเข้าใจและเข้าใจตนเอง ในแง่มุมอื่น ๆ อาทิ อารมณ์ ความรู้สึก เรียนรู้และแสวงหาเป้าหมายหรือความหมายให้กับชีวิต ยอมรับข้อจำกัดของตนเองได้ สามารถเข้าใจผู้อื่นและยอมรับผู้อื่น เสริมสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นและสังคม (หลักสูตรทันตแพทยศาสตรบัณฑิต, 2553 :ออนไลน์) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งที่เป็นการฝึกฝนในเข้าใจตนเอง และเข้าใจผู้อื่น จึงควรเพิ่มเนื้อหาเกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งในกระบวนการวิชาดังกล่าว นอกจากนี้ กระบวนการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาด้วยกิจกรรม 1 – 3 เป็นกระบวนการหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่กำหนดให้นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 6 ตามลำดับ ซึ่งจะเป็นตัวเสริมให้นักศึกษาได้เพิ่มพูนอุปนิสัยทั้ง 7 ประการ เนื่องจากเป็นกระบวนการวิชาที่ให้นักศึกษาเรียนรู้ผ่านกิจกรรม มีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน เสริมสร้างการทำงานเป็นทีม ซึ่งหากนักศึกษาได้เรียนรู้อุปนิสัย 7 ประการ และมีการประเมินตนเองอย่างต่อเนื่องก็จะเป็นพื้นฐานที่ดีต่อการพัฒนาอุปนิสัยอันพึงประสงค์ และส่งผลต่อการประกอบวิชาชีพในอนาคตที่ทันตแพทย์จะต้องปฏิสัมพันธ์กับผู้ป่วย และเพื่อนร่วมงาน

3. จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาทันตแพทย์มีระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญน้อยที่สุด อาจารย์ที่ปรึกษาควรแนะนำนักศึกษาในความดูแลให้วางแผนการเรียนตลอดการศึกษา จัดตารางเรียนในแต่ละภาคการศึกษา จัดทำปฏิทินการเรียนและกิจกรรม และให้นักศึกษาลองจัดสรรเวลาเรียน ทำการบ้าน อ่านหนังสือทบทวน และเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะจัดขึ้น โดยพิจารณาจากความสำคัญและความเร่งด่วน และควรให้ทุกกิจกรรมมีความสมดุลกัน อาจารย์ที่ปรึกษาควรให้นักศึกษาในความดูแลมาพบอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบผลการเรียนของนักศึกษาให้เป็นไปตามแผนการศึกษา และให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์โดยอาจสอดแทรกแนวคิด 7 อุปนิสัยด้วย

นอกจากนี้ คณะทันตแพทยศาสตร์ควรจัดโครงการแนะนำการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในช่วงเปิดภาคการศึกษาที่ 1 เนื่องจากนักศึกษากำลังเริ่มเข้ามาศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มีรูปแบบการเรียนที่แตกต่างจากเดิม และต้องมีการปรับตัวอย่างมากในการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย โดยแนะนำให้นักศึกษาจัดทำสมุดบันทึกประจำวัน และมีการให้คะแนนความสำคัญของงาน เพื่อให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของงานและสามารถทำงานต่าง ๆ ได้สำเร็จตามลำดับและภายในกำหนดเวลา และให้นักศึกษารุ่นพี่ที่ประสบความสำเร็จทั้งในการเรียนและกิจกรรมมาเล่าประสบการณ์ เทคนิคการจัดสรรเวลาที่ทำให้การเรียน กิจกรรม และการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จ เพื่อเป็นตัวอย่างในการนำมาปรับใช้ในชีวิตของนักศึกษา

4. คณะทันตแพทยศาสตร์ควรจัดกิจกรรมโดยจำลองสถานการณ์ เพื่อให้นักศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดลำดับความสำคัญมากขึ้น ดังนี้

สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จัดสถานการณ์จำลองเกี่ยวกับการให้ความสำคัญการเรียนไม่ฝัดวันประกันพรุ่ง เช่นการจำลองสถานการณ์เกี่ยวกับการเติมน้ำมันรถ กล่าวคือ ให้ข้อมคิดว่าถ้าเราเติมน้ำมันรถจะหมดแต่กลับไม่ใส่ใจ แล้วจะต้องเดินทางไกลทำให้ไปไม่ถึงจุดหมายหรือไปถึงได้อย่างลำบาก แต่ในทางตรงกันข้ามเมื่อน้ำมันจะหมดแล้วรีบเติมน้ำมันไว้ก่อนทำให้สามารถเดินทางไปได้ถึงจุดหมาย เช่นเดียวกับการเรียนเมื่อรู้ตัวเองมีคะแนนอ่อนก็ควรรีบขวนขวายตั้งใจเรียน เตรียมตัวอ่านหนังสือก่อนที่จะไม่มีโอกาสได้แก้ไขข้อผิดพลาด นอกจากนี้ ควรจัดกิจกรรมที่มีลักษณะคล้าย ๆ กันในปีการศึกษาถัดไปอย่างต่อเนื่อง

สำหรับนักศึกษาชั้นคลินิก (ชั้นปีที่ 4 – 6) จัดสถานการณ์จำลองจากพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา โดยแบ่งกลุ่มนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม มอบหมายให้ทำการรักษาพยาบาลกับผู้ป่วยจำลองด้วยวิธีที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ในลักษณะเดียวกันแต่อาจมีคุณภาพและประสิทธิภาพแตกต่างกัน แล้วนำผลลัพธ์มาเปรียบเทียบและพิจารณาถึงลำดับขั้นตอนที่มีผลต่อคุณภาพการรักษาพยาบาล กิจกรรมนี้จะทำให้นักศึกษาเข้าใจถึงการลำดับความสำคัญด้วยการ

ประยุกต์จากบทเรียน รวมทั้งตระหนักถึงขั้นตอนการทำงานตามมาตรฐานของวิชาชีพทันตแพทย์ และความปลอดภัยของผู้ป่วย

5. สำหรับคณาจารย์ผู้สอนในแต่ละกระบวนวิชาควรจัดทำประมวลกระบวนวิชา (Course Syllabus) แจกให้กับนักศึกษาในวันแรกที่ขึ้นเรียน โดยแจ้งตารางเรียน กำหนดวันส่งงาน หรือการบ้าน กำหนดวันสอบ และระบุสัดส่วนการให้คะแนน เพื่อช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนา ระดับอุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับความสำคัญที่มีระดับต่ำที่สุด วิธีการนี้จะช่วยให้นักศึกษาวาง แผนการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการเตรียมตัวอ่านหนังสือล่วงหน้า จัดสรรเวลาสำหรับการ ทำการบ้านหรืองานกลุ่ม ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และนำไปสู่การพัฒนา ระดับอุปนิสัยอื่น ๆ ของนักศึกษาอีกด้วย

6. จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกัน มีระดับ อุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์ อุปนิสัยที่ 1 การเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำก่อน อุปนิสัยที่ 2 การเริ่มต้น ด้วยจุดหมายในใจ อุปนิสัยที่ 4 การคิดแบบชนะ/ชนะ อุปนิสัยที่ 5 เข้าใจผู้อื่นก่อนที่จะให้ผู้อื่น เข้าใจเรา อุปนิสัยที่ 7 การกลับเนื้อให้คมอยู่เสมอ กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะส่วนตัว กลุ่มอุปนิสัย เพื่อชัยชนะในสังคม และภาพรวม 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งแตกต่างกัน คือ อุปนิสัย มีแนวโน้มมากขึ้นตามเกรดเฉลี่ยที่เพิ่มขึ้น (ดังภาพ 3 – 4) ดังนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรสนับสนุน นักศึกษาที่มีผลการเรียนคืออยู่แล้วให้รักษาระดับต่อไป และให้คำแนะนำในการพัฒนาตนเองให้มี ระดับอุปนิสัย 9 ประการข้างต้นสูง และรวมถึงอีก 3 อุปนิสัย คือ อุปนิสัยที่ 3 การทำตามลำดับ ความสำคัญ อุปนิสัยที่ 5 การเข้าใจผู้อื่นก่อนจะให้ผู้อื่นเข้าใจเรา และอุปนิสัยที่ 6 การผนึกพลัง ประสานความต่างให้มีระดับอุปนิสัยสูงขึ้นด้วย ส่วนนักศึกษาที่มีผลการเรียนค่อนข้างต่ำควรให้ ความช่วยเหลือและติดตามดูแลเป็นพิเศษ เพื่อให้ระดับผลการเรียนเพิ่มขึ้นหรือไม่ลดต่ำลงจากเดิม และส่งเสริมการพัฒนาตนเองและการอยู่ในสังคมด้วยเช่นกัน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษามีความสุขใน ชีวิต ทั้งด้านการเรียนและสังคม ซึ่งส่งผลต่อความสำเร็จในชีวิตต่อไป

7. จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ที่มีความเต็มใจอย่างยิ่งในการเข้า ร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้มีระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมในระดับสูง ดังนั้น หน่วยกิจการนักศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ซึ่งหน่วยงาน ที่ใกล้ชิดกับนักศึกษา เนื่องจากมีบทบาทเป็นผู้ดูแล และประสานนักศึกษาในการจัดกิจกรรมส่วนใหญ่ของคณะนั้น หน่วยกิจการนักศึกษาและพัฒนาคุณภาพนักศึกษควรเพิ่มแรงจูงใจให้กับ นักศึกษา เพื่อให้เกิดความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ตัวอย่างเช่น เพิ่มความน่าสนใจของ กิจกรรมให้เข้ากับยุคสมัย ซึ่งจะทำให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม เมื่อ นักศึกษามีความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางคณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้เพิ่มขึ้น จะทำให้

กลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมเพิ่มขึ้นด้วย เนื่องจากได้ทำความรู้จักกับเพื่อนนักศึกษา และสร้างความสัมพันธ์ทางสังคม ทั้งนี้ สโมสรนักศึกษาก็เป็นอีกส่วนหนึ่งที่บทบาทให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีขึ้น และสามารถชักจูงนักศึกษาให้มีพฤติกรรมอันพึงประสงค์ได้ง่ายกว่าคณาจารย์ หรือหน่วยกิจการนักศึกษาฯ ดังนั้น คณะจึงควรสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่มีสโมสรนักศึกษาเป็นแกนนำ เพื่อเพิ่มความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา นอกจากนี้การจัดกิจกรรมยังทำให้นักศึกษามีจำนวนเพื่อนสนิทที่เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้ทั้งอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว และอุปนิสัยชัยชนะในสังคมเพิ่มขึ้นอีก และนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งอีกด้วย

นอกจากนี้ คณะทันตแพทยศาสตร์ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการในการจัดกิจกรรม ซึ่งนักศึกษาสามารถออกแบบกิจกรรมต่าง ๆ เสนอผ่านหน่วยกิจการนักศึกษา โดยมีคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสม ประโยชน์ที่นักศึกษาจะได้รับ และคณะจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งสนับสนุนกิจกรรมดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้จริง เพื่อเพิ่มความเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรม และทำให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจและกระตุ้นให้สร้างสรรค์สิ่งอันเป็นประโยชน์แก่นักศึกษาเอง คณะ และสังคมต่อไป

8. จากการศึกษา พบว่า จำนวนเพื่อนสนิทมีผลต่อระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคม ในการจัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมของคณะทันตแพทยศาสตร์มักมีการแบ่งกลุ่มกันทำงาน ดังนั้น อาจารย์ผู้รับผิดชอบควรแบ่งกลุ่มนักศึกษาทำกิจกรรม โดยให้นักศึกษาได้มีโอกาสสลับกลุ่ม เพื่อทำความรู้จักกับเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ เป็นสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับเพื่อนจากหลายกลุ่ม ซึ่งจะทำให้นักศึกษามีจำนวนเพื่อนสนิทเพิ่มขึ้น และนำไปสู่ระดับของกลุ่มอุปนิสัยเพื่อชัยชนะในสังคมที่เพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ การทำกิจกรรมร่วมกันจะนำไปสู่การเข้าใจผู้อื่น สามารถยอมรับข้อจำกัดของผู้อื่น และสามารถร่วมกันตัดสินใจทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด เป็นการประสานความต่างที่สามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างลงตัว และทำให้นักศึกษาสามารถปรับตัวกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงได้สม่ำเสมอ มีความยืดหยุ่นหากเกิดปัญหาขึ้น

9. คณะทันตแพทยศาสตร์ควรจัดทำสมุดประจำตัวในกับนักศึกษาเมื่อเริ่มเข้าศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ส่วนระเบียบการศึกษา และส่วนบันทึกความมุ่งหวัง กล่าวคือในส่วนระเบียบการศึกษา ให้นักศึกษابันทึกผลการศึกษาที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งจะทำให้นักศึกษาสามารถประเมินผลการศึกษา และติดตามแผนศึกษาให้ครบตามที่หลักสูตรกำหนดได้ด้วยตนเอง และส่วนบันทึกความมุ่งหวัง ให้นักศึกษابันทึกเป้าหมายของชีวิตทั้งในระยะสั้นและระยะยาวในทุกปีการศึกษา รวมทั้งผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น และกลับมาประเมินผลของตนเองว่าสามารถเป้าหมายของตนเองได้หรือไม่ในปีการศึกษาต่อมา ทั้งนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาสามารถตรวจสอบ

สมุดประจำตัวของนักศึกษาในความดูแล เพื่อติดตาม ประเมินพฤติกรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักศึกษาให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และให้รางวัลด้วยการชมเชยหรือสิ่งของเล็กน้อย เพื่อเป็นกำลังใจแก่นักศึกษาต่อไป ซึ่งสมุดประจำตัวสามารถนำมาใช้เป็นแฟ้มสะสมผลงานได้อีกด้วย สำหรับกรณีนักศึกษาที่มีปัญหา มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมนั้น อาจารย์ที่ปรึกษาควรความดูแลเป็นพิเศษ และคณะทันตแพทยศาสตร์ควรแต่งตั้งคณะทำงานติดตามดูแลนักศึกษาลักษณะพิเศษ ซึ่งสามารถทำการติดตามนักศึกษาเป็นรายบุคคล โดยจัดอาจารย์หรือบุคลากรที่นักศึกษาให้ความสนิทสนมและไว้วางใจ เพื่อคอยให้คำแนะนำแก่นักศึกษาให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม และมีอุปนิสัยที่เหมาะสมต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

1. จากการศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแล้ว 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งของนักศึกษาทันตแพทยศาสตร์อยู่ในระดับมาก โดยค่าเฉลี่ยระดับอุปนิสัยในแต่ละอุปนิสัยของอุปนิสัยทั้ง 7 ประการนั้นอยู่ในระดับค่อนข้างมากจนถึงระดับมาก ซึ่งถือว่ามียุโรปนิสัยอยู่ในระดับที่ดี แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละอุปนิสัยย่อยจะพบว่ามีบางอุปนิสัยที่นักศึกษามียุโรปนิสัยอยู่ในระดับน้อยที่สุดจนถึงค่อนข้างน้อย เช่น อุปนิสัยที่ 3 การทำสิ่งสำคัญก่อน ในอุปนิสัยย่อยที่ว่าฉันมีวินัยในการทำตามแผนต่าง ๆ (ไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่ปล่อยให้เวลาให้สูญเปล่า และอื่น ๆ) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 49.3 ที่มีอุปนิสัยนี้อยู่ในระดับน้อยที่สุดจนถึงค่อนข้างน้อย เป็นต้น อุปนิสัยที่มีระดับต่ำดังกล่าวควรจะได้รับการพัฒนาให้มีระดับที่มากขึ้น เพื่อก้าวไปสู่การเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพยิ่งต่อไป โดยให้นักศึกษานำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมของคณะที่เสนอแนะไว้ข้างต้นมิปรับใช้ ด้วยการบันทึกตารางเรียน กำหนดการส่งงาน ปฏิทินกิจกรรมลงในสมุดบันทึกประจำวัน วางแผนงานเป็นแบบรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน และภาคการศึกษาพร้อมทั้งให้คะแนนความสำคัญและจัดลำดับก่อนหลัง เพื่อนักศึกษาสามารถจัดสรรเวลาทำงานได้อย่างเป็นระบบ ทั้งนี้ นักศึกษาควรสร้างแรงจูงใจให้กับตนเองด้วยการให้รางวัลหากสามารถจัดสรรกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามแผนที่วางไว้ ซึ่งจะส่งให้นักศึกษาไปสู่ความสำเร็จและความสุขในชีวิตทั้งด้านการเรียน การทำงานและด้านอื่น ๆ โดยการพัฒนาอุปนิสัยดังกล่าว นักศึกษาควรการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิภาพยิ่งเพิ่มเติม โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรต่าง ๆ ของคณะที่เสนอแนะไว้ข้างต้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระดับอุปนิสัยของตนเองต่อไป

2. จากผลการศึกษา พบว่า เกรดเฉลี่ยและความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัดให้ที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยระดับ 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรง

ประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน แสดงว่า ทั้งทางด้านการเรียนและการเข้าร่วมกิจกรรมมีผลต่อ 7
 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งของนักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ ดังนั้น นักศึกษาทันต-
 แพทยศาสตร์ควรให้ความสำคัญกับทั้งสองส่วนเท่า ๆ กัน โดยนำสมุดประจำตัวที่คณะจัดทำขึ้น
 ตามที่เสนอแนะข้างต้นมาบันทึกผลการเรียนในแต่ละภาคการศึกษาและเป้าหมายในชีวิต เพื่อให้
 นักศึกษาได้ประเมินตนเองว่าให้ความสำคัญกับการเรียนและกิจกรรมสมดุลกันหรือไม่ นอกจากนี้
 สมุดประจำตัวจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้นักศึกษาสร้างสรรค์กิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เมื่อนักศึกษามี
 ส่วนร่วมในการริเริ่มกิจกรรมใหม่ ๆ ให้กับคณะ แล้วบันทึกไว้เป็นผลงานของตนเอง ซึ่งจะทำให้
 นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจอีกด้วย

3. นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ควรมั่นสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น ทั้งเพื่อนร่วมชั้นเรียน
 รุ่นพี่รุ่นน้อง มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนกันอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้มีเพื่อนสนิทเพิ่มขึ้นทั้งรุ่นเดียวกัน
 และต่างรุ่น เพื่อให้มีความเข้าใจซึ่งกันและกันในด้านความคิด ความรู้สึก และสามารถร่วมกัน
 สร้างสรรค์กิจกรรมที่คณะจัดขึ้น เช่น กิจกรรม Sport Day ที่นักศึกษาจะรวมพลังกันออกแบบ
 สร้างรูปแบบการแข่งขันการเชียร์กีฬาได้อย่างสวยงาม และเป็นผลงานให้กับคณะต่อไป

4. นักศึกษาทันตแพทยศาสตร์ควรมีแนวคิด 7 อุปนิสัยสำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งมา
 ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และมีการประเมินตนเองอย่างสม่ำเสมอ เพื่อปรับปรุงอุปนิสัยที่
 บกพร่อง นอกจากนี้ ควรศึกษาแนวคิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการพัฒนาตนเอง ทั้งด้านความคิด อารมณ์
 และสังคม แล้วนำมาปรับใช้กับตนเอง ซึ่งจะส่งผลดีต่อตนเอง บุคคลรอบข้าง สังคมและ
 ประเทศชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษารั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ คุณลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิเคราะห์ เพื่อหา
 ความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัยนั้น ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา
 เกรดเฉลี่ยภาคการศึกษาล่าสุด เกรดเฉลี่ยสะสม และประสบการณ์ในการเรียนรู้เกี่ยวกับ 7 อุปนิสัย
 ของผู้ทรงประสิทธิผลยิ่ง ปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว คือ ลำดับในครอบครัว บุคคลที่
 อาศัยอยู่ด้วยเป็นส่วนใหญ่ สถานภาพของบิดา/มารดา อาชีพของบิดา และอาชีพของมารดา และ
 ปัจจัยด้านสังคม คือ จำนวนเพื่อนสนิท ประวัติการทำงานพิเศษหรือมีรายได้เสริม ประสบการณ์
 การเป็นผู้ริเริ่ม ผู้นำ หรือผู้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมนักศึกษา ประสบการณ์ในการเข้าร่วม
 กิจกรรมโดยสมัครใจ ความเต็มใจเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางสโมสรนักศึกษา คณะหรือมหาวิทยาลัยจัด
 ให้ ซึ่งพบว่า ระดับอุปนิสัยกลุ่มชัยชนะส่วนตัว อุปนิสัยกลุ่มชัยชนะในสังคม และ 7 อุปนิสัย
 สำหรับผู้ทรงประสิทธิผลยิ่งแตกต่างกัน ตามปัจจัยข้างต้น ยกเว้นอุปนิสัยแสดงพื้นฐานทางอารมณ์

และอุปนิสัยแสดงความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งอาจมีปัจจัยอื่นที่มีผล หรือมีความสัมพันธ์กับระดับอุปนิสัย ดังนั้น ในการศึกษารั้งต่อไปผู้วิจัยควรพิจารณาเพิ่มปัจจัย อื่น ๆ เช่น ปัจจัยส่วนบุคคล หรือปัจจัยด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว เป็นต้น เพื่อที่จะเก็บ รวบรวมข้อมูลนำมาวิเคราะห์ต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved